

[Glistrup]

Rækken af fremskridtsargumenter heroverfor har især været koncentreret om de betydelige fordele for patienter, personale og pårørende, både hvad angår transportafstande og menneskevarme omgivelser.

I disse dage skabes syn for sagn vedrørende et nyt væsentligt argument for ikke at bruge større sygehuse i videre omfang end meget strengt nødvendigt: Strejken på Rigshospitalet fra portører og vaskeriarbejdere er som bekendt allerede resulteret i, at ca. 80 pct. af hospitalets patienter (1350 af 1700) er blevet hjemsendt, mens de resterende 350, som er for syge til at blive flyttet, nu frister en meget usikker tilværelse. Usikkerheden kan kun yderligere forværre deres sygdom.

Noget sådant er jo aldeles uacceptabelt for samfundet. Hvis man i videst muligt omfang holder sig til små sygehuse, vil risikoen for en storkatastrofe af den art, der nu kan være under udvikling, blive væsentlig mindre. Når man har de store hospitaler, bliver virkningen jo dels, at der er mange patienter, der bliver ramt, og dels at det bliver sværere at overføre de ramte patienter til andet hospital, fordi der kun vil være få større hospitaler, der kan klare at modtage de pågældende, og der vil være en nærliggende risiko for, at de kolde, anonyme, upersonlige arbejdsvilkår, der let kommer til at præge en stor institution, vil indebære, at der i misforstået solidaritet fra en eller anden personalegruppe på det modtagende hospital iværksættes sympatiaktioner, som gør ondt endnu værre.

På et område som sygehusene må det være særligt klart, at samfundet ikke kan tolerere, at strejker, blokader eller lock-outer sætter funktionen i stå. Specielt på de områder er der derfor særlig god grund til for regeringen at optage de af fremskridtspartiet tidligere fremsatte forslag, se f. eks. beslutningsforslag B 61 af 22. august 1977, punkt 11 (afskæring af bistand til ulovligt strejkende) og Fremskridt 1979-10, side 13 (solidarisk erstatningsansvar for dem, der direkte eller indirekte muliggør ulovlige strejker).

Besvarelse (18/9 79):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Efter sygehuslovens § 1 varetages sygehusvæsenet af amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner. Samtidig er

opretholdt visse statslige sygehuse, herunder rigshospitalet.

I loven om arbejdsretten af 13. juni 1973 og i de hovedaftaler, der er indgået med de faglige organisationer, er der fastlagt procedurer til behandling af konflikter, herunder konflikter på sygehusområdet.

I tilknytning til de gældende hovedaftaler mellem arbejdsgiverne (Amtsrådsforeningen i Danmark, Københavns og Frederiksberg kommuner samt staten) og arbejdstagernes faglige organisationer på sygehusområdet er der for så vidt angår overenskomstmæssige arbejdsstandsninger indeholdt protokollater, hvorefter der i tilfælde af en arbejdsstandsning skal indgås aftaler, der som minimum sikrer det nødvendige beredskab inden for de områder, der vil blive berørt af en arbejdsstandsning. Såfremt der varsles arbejdsstandsning, vil der således – som det f. eks. skete i forbindelse med den varslede konflikt på de kommunale sygehuse i marts 1979 – blive optaget forhandling, der skal sikre, at der oprettes generelle aftaler – gruppe for gruppe – om friholdelse af livsvigtigt arbejde under konflikten. Den nærmere afgrænsning af det personale, der i det enkelte sygehusvæsen udpeges til tjeneste under en konflikt, vil skulle ske i særlige lokalaftaler.

Portører ansat i det statslige sygehusvæsen er organiseret i Lager- og Handelsarbejdernes Forbund. Mellem finansministeriet og Lager- og Handelsarbejdernes Forbund er aftalt, at den mellem arbejdsmarkedets hovedorganisationer den 31. oktober 1973 vedtagne hovedaftale finder tilsvarende anvendelse på dette overenskomstområde. I den nævnte hovedaftale er ikke indeholdt bestemmelser svarende til de ovenfor nævnte protokollater til sikring af det nødvendige beredskab under en arbejdsstandsning, hvorfor man på dette område må følge de almindelige arbejdsretlige regler.

Regeringen vil til stadighed have opmærksomheden henvendt på muligheden for gennem aftaler at sikre sygehusenes funktion bedst muligt. Finansministeriet agter i denne forbindelse at rette henvendelse til Lager- og Handelsarbejdernes Forbund med henblik på sikring af nødplaner m. v. på forbundets områder i det statslige sygehusvæsen i tilfælde af overenskomstmæssige konflikter.